

Programa

- 09.15:** Sortida Plaça Imperial Tàrraco
- 09.45:** Arribada Alcover. Plaça del Portal. Esmorzar.
- 10.30:** Visita nucli antic d'Alcover
- 12.00:** Visita Convent de les Arts
- 14.00:** Dinar a la Masia Bou.
- 16.00:** Visita Església Sant Joan (Valls)
- 18.00:** Sortida cap a Tarragona
- 18.30:** Arribada a Plaça Imperial Tàrraco

Biblioteca Pública de Tarragona

Fortuny, 30
43001-TARRAGONA
Telèfon: 977 240 331
bptarragona.cultura@gencat.cat

WEB <http://bibliotecatarragona.gencat.cat>
BLOC CINEMÚSICA <http://bptbloc.wordpress.com>
BLOC BPT & TGN: CULTURA I PATRIMONIS
<https://bibliotecaiciutat.wordpress.com/>

HORARI:

Dilluns de 15 h a 20 h
Dimarts a divendres de 10 h a 20 h
Dissabtes de 10 h a 14 h

CONNECTA'T AMB LA BIBLIOTECA

 Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

INSTITUT RAMON MUNTANER
Fundació privada dels Centres d'Estudi de Parla Catalana

Institut Ramon Muntaner

Mas de la Coixa
Rotonda Eix de l'Ebre s/n
43770 MÓRA LA NOVA
Telèfon: 977 401757
merce@irmu.org

WEB <http://www.irmu.org>
FACEBOOK [Feu-vos amics de l'Institut](#)

Patrimonis Alt Camp 3 desembre 2016

Nucli Antic d'Alcover

Des de finals del segle XVI i començaments del XVII, el nombre d'habitants d'Alcover augmenta en part gràcies a la immigració occitana. La riquesa del poble se sustentava sobre la indústria tèxtil. Els draps i robes d'Alcover són esmentats en totes les geografies de l'època. Tot això comporta una notable febre constructora. És llavors quan es construeix el convent de Santa Anna (1582), la nova Casa de la Vila (1591-92), l'església de l'Assumpció (1594-1630), la capella de la Concepció (1634), diferents reformes de la muralla, com també moltes cases particulars: ca la Rosa Barra (1598), ca París (1600), ca la Güerba (1608), ca l'Escombrall (1612), ca Cosme i l'Abadia (1618), ca Maginet (1619), entre d'altres. En algunes d'aquestes construccions hi ha documentada la participació de l'arquitecte Pere Blai, el màxim exponent de l'arquitectura renaixentista a Catalunya.

Fruit de la riquesa local i de l'organització de confraries, l'activitat festiva pren gran volada. Així, la processó del divendres Sant, organitzada per la Congregació de la Sang, la festa de Santa Úrsula, són de darreries del segle XVI. En aquesta època trobem balls parlats, grallers, joglars, bestiari i gegants. També és moment de convulsions socials i polítiques. Hi destaca el fenomen del bandolerisme que, entre finals del segle XVI i principi del XVII, va adquirir a Alcover una notable virulència.

El Convent de les Arts

El Convent de Santa Anna és un monument protegit com a bé cultural d'interès nacional als afores de la vila d'Alcover (Alt Camp). El convent de Santa Anna és als afores d'Alcover, sota la muntanya del Calvari. Les parts més remarcables del conjunt són l'església i, sobretot, el claustre. L'església es trobava fins al 2009 en un avançat estat de deteriorament, i tenia el sostre esfondrat.

És de planta rectangular, d'una sola nau amb vuit capelles. Una porta la comunicava amb el claustre, planta quadrada i format per dos pisos de galeries amb arcs de mig punt que donen a les cel·les. Les galeries baixes tenen sostre per arestes creuades i les altes tenen bigues. Cap a la banda sud l'edifici presenta una la que va ser afegida al nucli original.

L'edifici fou construït a partir del 1582, en el lloc on hi havia la capella de Santa Anna. Tot i que la vila no intervingué en la construcció del convent, la comunitat franciscana hi va exercir una influència notable pel fet d'haver desenvolupat una tasca educativa. L'església fou construïda el segle XVIII. L'època de màxima esplendor del convent fou el segle XVIII. L'edifici fou incendiat i saquejat durant els esdeveniments de 1822. Després de la desamortització de 1835 passà a propietat municipal, i posteriorment tingué utilitzacions diverses (hospital, habitatge, escola, fàbrica...) fins que, el 1920 s'hi instal·là la Guàrdia Civil, que no l'abandonà fins al 1973. El 1990 el seu estat de conservació era molt dolent, la porta d'accés estava tapiada i l'interior es feia servir com a cementiri de cotxes.

Durant un llarg temps s'ha estat restaurant per convertir-lo en un equipament obert perquè creadors, artistes, professionals i estudiants de diferents disciplines, puguin dipositar un espai per a treballar, intercanviar i aprendre, en règim d'estades temporals.

Jaume Camps Girona és llicenciat en Història per la Universitat Rovira i Virgili, de la qual és professor associat. És màster en Ciències Socials i Desenvolupament a l'Àfrica. Ha publicat, a més, diversos llibres d'història local.

L'Arxiprestal de Sant Joan Baptista

És un edifici d'una sola nau, de vuit trams amb set capelles a cada costat. La planta és rectangular amb un absis poligonal. Els pilars, invisibles degut a les parets de les capelles laterals, i traduïts a l'exterior pels contraforts, sostenen una volta de creueria amb claus centrals historiades. El cor és als peus, al primer tram sostingut per volta de creueria. El conjunt de vidrieres gòtiques està format per cinc grans obertures a l'absis, un rosetó al mur de la façana i quatre petites finestres a la part superior de cadascun dels murs laterals.

La portada té elements renaixentistes envoltant l'arc de mig punt. També hi ha fornícules amb escultures. Destacar el campanar fet de grans carreus ben escairats de pedra blanca de Roda de Berà. Té 74 m d'alçada i la seva estructura és també de ferro, això possibilita que se suporti només sobre tres parets.

L'antiga Església Parroquial estava on ara hi ha el presbiteri de l'actual i s'estenia cap als terrenys de la rectoria. Aquesta data ens mostra l'antiguitat de la Parròquia i de la devoció a sant Joan Baptista. Al segle XVI aquesta antiga església parroquial no podia donar cabuda als feligresos els dies de festa. El 1565 Consell va exposar la necessitat de construir la nova església, la qual va ser acabada de construir l'any 1583.

Durant el segle XIII es va construir l'Església de Sant Miquel. Era molt a prop de l'Església Parroquial de Sant Joan Baptista. Avui només en queda l'arc de la porta d'entrada. Durant la guerra civil, va patir la destrucció i profanació del seu interior, sent llençat a terra el seu enorme altar major

Àngel Gasol Señorón (Valls 1981) és llicenciat en història, màster en museologia i gestió del patrimoni, director de la Junta Permanent de l'Institut d'Estudis Vallencs i director de *Quaderns de Vilaniu*